

1.Sygn. akt: II K 65/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2020 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział II Karny

w składzie :

Przewodniczący: sędzia SO Marcin Buzdygan

Protokolant: Joanna Niedźwiedź

w obecności Prokuratora Moniki Adamus - Rogowskiej

po rozpoznaniu w dniach: 17 października 2018 roku, 21 listopada 2018 roku, 21 stycznia 2019 roku, 05 marca 2019 roku, 08 kwietnia 2019 roku, 20 maja 2019 roku, 24 czerwca 2019 roku, 26 sierpnia 2019 roku, 13 listopada 2019 roku, 13 stycznia 2020 roku, 10 lutego 2020 roku

sprawy

1. J. B. (1)

syna J. i J. z domu P., urodz. (...) w C.

oskarżonego o to że:

I. w okresie od (...) roku do (...) roku w C. woj. (...), działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako Wiceprezes Zarządu - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., a od (...) roku pełniąc równocześnie funkcję (...) i z tych tytułów będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi spółki, w sytuacji grożącej jej niewypłacalności nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli spłacił zobowiązania wobec siebie i swego syna- P. B. (1) na łączną kwotę 446 288,81 zł działając tym na szkodę pozostałych wierzycieli spółki w ten sposób, że dokonał zaspokojenia zobowiązań wobec P. B. (1) poprzez ich redukcję potrąceniami dokonanymi w dniach:

- (...) r. na kwotę 55 164,08 zł.,

- (...) r. na kwotę 2 350,23 zł.,

- (...) r. na kwotę 155 000,00 zł.,

- (...) r. na kwotę 50.000,00 zł.,

- (...) r. na kwotę 14 274,50 zł. oraz poprzez wypłatę wymienionemu

- (...) 2012 r. kwoty 50.000,00 zł. i

-w dniu (...) r. kwoty 60.000,00 zł, a także dokonując w dniu (...) r. wypłaty na swoją rzecz -jako wierzyciela spółki

- kwoty 61 500,00 zł,

to jest o przestępstwo z art. 302 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od (...) roku do (...) roku w C. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej pełniąc funkcję Wiceprezesa Zarządu - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. oraz pełniąc równocześnie funkcję (...) i z tych tytułów będąc

zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi spółki nadużył uprawnień oraz nie dopełnił obowiązków w zakresie prawidłowego nadzorowania i gospodarowania mieniem w ten sposób, że doprowadził do zmniejszenia stanu magazynowego o produkty wartości 1 553 500, 40 zł nie dokumentując w ewidencji księgowej ich sprzedaży ani wydania z magazynu oraz nie rozliczył się z niezasadnie pobranej z konta spółki w dniu (...) r. kwoty 35 691,89 zł stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą przez niego pobraną jako „spłata pożyczki” a rzeczywistą wartością udzielonej spółce pożyczki, czym wyrządził (...) Sp. z o.o. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w łącznej wysokości 1 589 192,29 zł

to jest o przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 kk

III. w okresie -co najmniej od (...) roku do (...) roku w C. woj. (...), jako vice-prezes zarządu (...) Sp. z o.o. a więc osoba uprawniona i zobowiązana do bieżącego zarządzania działalnością i organizacją firmy, wbrew przepisom ustawy o odpadach oraz wydanej na ich podstawie decyzji Prezydenta Miasta C. z dnia (...) roku, sygn.(...) składował odpady tworzyw sztucznych na placu magazynowym bezpośrednio na powierzchni ziemi, czyli w takich warunkach, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody lub powierzchni ziemi

to jest o przestępstwo z art. 183 § 1 kk

2. A. P. (1)

syna Z. i J. z d. B., urodz. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

IV. w okresie od (...) roku do (...) roku w C. woj. (...), pełniąc funkcję Prezesa Zarządu - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. oraz jej Dyrektora Generalnego i z tego tytułu będąc zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi spółki działając nieumyślnie poprzez nie dopełnienie obowiązków w zakresie prawidłowego nadzorowania i gospodarowania mieniem doprowadził do zmniejszenia stanu magazynowego o produkty wartości 1.553.500,40 zł przy braku udokumentowania w ewidencji księgowej ich sprzedaży czy wydania z magazynu, czym wyrządził (...) Sp. z o.o. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach

to jest o przestępstwo z art. 296 § 1, 3 i 4 kk

V. w okresie -co najmniej - od (...) roku do (...) roku w C. woj. (...), jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. oraz jej Dyrektor Generalny, a więc osoba uprawniona i zobowiązana do bieżącego zarządzania działalnością i organizacją firmy, wbrew przepisom ustawy o odpadach oraz wydanej na ich podstawie decyzji Prezydenta Miasta C. z dnia 26 marca 2008 roku, sygn.. (...) działając nieumyślnie składował odpady tworzyw sztucznych na placu magazynowym bezpośrednio na powierzchni ziemi, czyli w takich warunkach, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody lub powierzchni ziemi

to jest o przestępstwo z art. 183 § 1 i 6 kk

1. uznaje oskarżonego **J. B. (1)** (w ramach czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od (...) roku do (...) roku, w C., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zajmując się sprawami majątkowymi firmy (...) spółka z o.o. z siedzibą w C., jako Wiceprezes Zarządu tej

spółki, w sytuacji grożącej spółce niewypłacalności, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli:

- spłacił wierzytelność P. B. (1) z tytułu pożyczek udzielonych przez niego spółce w łącznej kwocie 386.788,81 zł poprzez dokonanie na jego rzecz cesji wierzytelności (...) sp. z o.o. przypadających od (...) SA w K. Młynie w kwotach: 55.164,08 zł w dniu 23 grudnia 2011 roku, 2.350,23 zł w dniu 02 kwietnia 2012 roku, 155.000 zł w dniu 02 kwietnia 2012 roku, 50.000 zł w dniu (...) roku, 14.274,50 zł w dniu (...) roku, oraz poprzez przelanie na rachunek bankowy P. B. (1) kwoty 50.000 zł w dniu (...) roku i kwoty 60.000 zł w dniu (...) roku,

- spłacił wierzytelność wobec samego siebie z tytułu pożyczki udzielonej spółce w kwocie 25.000 zł wraz z odsetkami w kwocie 808,11 zł poprzez przelanie tej kwoty na swój rachunek w dniu (...) roku,

czym działał na szkodę pozostałych wierzycieli spółki, tj.: O. C., W. R. (1), J. S., P. M. (1), M. i M. P. (1) Przedsiębiorstwa (...), W. R. (2) (...), J. B. (2), B. J. (...), M. D., (...) L. M. J. M., J. C., (...) Sp. z o. o., E. C. ED – CONSULTING, (...) s.j. P. M. (2). T. K., T. C., (...) Sp. z o. o., (...) s.c., (...) Sp. z o. o., (...) S.A., (...) sp. j., (...) Sp. z o. o., R. F. (1), G. G. (...), (...), (...) S.A., (...) Sp. z o. o., (...) (...) R. F. (2), Kancelarii (...) s.c. P. B. (2) i T. P. (1), (...) (...) Sp.j. R. M. (1) i J. Z., L. T. J. M. (2), (...) sp. z o. o., (...) M. S., (...) M. P. (2), (...) Spółka Partnerska, (...) sp. z o. o., T. P. (2) (...), (...) s.c. (...) M. B., J. R. i M. K. (1), R. A. (...) Serwis (...) Sp. z o. o., (...) sp. z o. o., A. C. (...) (...), (...) sp. z o. o., W. K. (1) (...), (...), C. S., J. Ś. (...), M. T. PHU (...) -M., (...) sp. z o. o., (...) Sp. z o. o., (...) sp. z o. o., (...) sp. z o. o., (...) R. S., (...) sp. z o. o., P. W., M. K. (2) PHU (...), M. J., D. K. (...) Zakład (...), (...), (...), (...), (...), (...), B. M., B. W., K. B. (1), K. B. (2), M. P. (3), A. G., K. W., (...) Sp. z o. o., (...) sp. z o. o., (...) E. W., (...) S.A., (...) sp. z o. o., K. R. (...), (...) w C., (...) Oddział w C., (...) S.A., to jest występku z art. 302 § 1 kk w związku z art. 308 kk w związku z art. 12 § 1 kk i za to na mocy art. 302 § 1 kk skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. uznaje oskarżonego **J. B. (1)** (w ramach czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w dniu (...) roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zajmując się sprawami majątkowymi firmy (...) spółka z o.o. z siedzibą w C., jako Wiceprezes Zarządu tej spółki, przywłaszczył powierzone mu środki pieniężne stanowiące aktywa spółki poprzez dokonanie przelewu na swój rachunek bankowy kwoty 35.691,89 zł czym wyrządził szkodę firmie (...) spółka z o.o. z siedzibą w C. to jest występku z art. 284 § 2 kk i za to na mocy art. 284 § 2 kk oraz art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierza oskarżonemu J. B. (1) karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek ustalając, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł;

3. uniewinnia oskarżonego **J. B. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku;

4. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego **J. B. (1)** w punktach 1 (pierwszym) i 2 (drugim) kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu **J. B. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

6. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego **J. B. (1)** do informowania Sądu o przebiegu okresu próby raz na 3 (trzy) miesiące;

7. uniewinnia oskarżonego **A. P. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku;

8. uniewinnia oskarżonego **A. P. (1)** od popełnienia czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku;

9. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **J. B. (1)** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie 2 sentencji wyroku zasądając od oskarżonego J. B. (1) na rzecz pokrzywdzonego (...) spółka z o.o. z siedzibą w C. kwotę 35.691,89 zł (trzydzieści pięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy);

10. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) akt: pod pozycją (...) W. R. (1), pod pozycją (...) oskarżonemu A. P. (1), pod pozycją (...) firmie (...) w G. ul. (...);

11. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego J. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. w K. kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków;

12. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego J. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. jawna w C. kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków;

13. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego J. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. w K. kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków;

14. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego J. B. (1) kwotę 1.480 (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt) zł z tytułu częściowego zwrotu poniesionych kosztów udziału obrońcy w sprawie;

15. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. P. (1) kwotę 4.440 (cztery tysiące czterysta czterdzieści) zł z tytułu zwrotu poniesionych kosztów udziału obrońcy w sprawie;

16. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 w związku z art. 6 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego J. B. (1) opłatę w kwocie 1.180 (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt) zł i wydatki w kwocie 13.697,10 zł (trzydzieści tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych dziesięć groszy);

17. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w części uniewinniającej oskarżonego A. P. (1) oraz oskarżonego J. B. (1) kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 65/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1 USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. B. (1), A. P. (1)	wszystkie czyny objęte aktem oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu (...) roku została zawarta umowa, na mocy której P. S., J. S., P. B. (1), J. B. (1) i O. C. zawiązali spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwie (...) z siedzibą w C.. Głównym zakresem działalności tej spółki była produkcja tworzyw sztucznych oraz przetwarzanie i unieszkodliwianie odpadów. Firma ta prowadziła swoją działalność w C. przy ulicy (...). Mieściła się tam hala, w której zlokalizowane były maszyny i prowadzona była produkcja tworzyw sztucznych, plac przed halą wykorzystywany do przeładunku towarów i składowania materiałów. Z inicjatywą powstania tej spółki wystąpili oskarżony J. B. (1) i P. B. (1), którzy już wcześniej prowadzili działalność w tym zakresie i poszukiwali kapitału na zwiększenie zakresu działalności. Na mocy tej umowy powołano Zarząd</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)</p>	<p>k. 1935 – 1937, 2259</p>	

spółki w składzie: P. B. (1) – Prezes, oskarżony J. B. (1) – Wiceprezes. Oskarżony J. B. (1) pełnił funkcję Wiceprezesa Zarządu spółki do (...) roku, kiedy to złożył rezygnację z tej funkcji.

Na mocy uchwały z dnia (...) roku P. B. (1) został odwołany z funkcji Prezesa zarządu, do pełnienia tej funkcji został powołany P. S., a nadto rozszerzono skład zarządu powołując dwóch dodatkowych wiceprezesów – P. B. (1) i oskarżonego A. P. (1). W (...) roku P. B. (1) i oskarżony A. P. (1) złożyli rezygnacje z pełnienia funkcji wiceprezesów, a P. S. złożył rezygnację z pełnienia funkcji Prezesa zarządu. Oświadczenia te nie zostały jednak uwzględnione przez Sąd rejestrowy. Dopiero w dniu (...) roku wspólnicy dokonali zmian w Zarządzie spółki i na stanowisko Prezesa zarządu spółki został powołany oskarżony A. P. (1), a oskarżony J. B. (1) nadal sprawował funkcje wiceprezesa zarządu. W okresie pomiędzy (...) roku a (...) roku spółką (...) faktycznie zarządzał jedynie oskarżony J. B. (1), jako wiceprezes Zarządu. Pozostałe w/w osoby, które formalnie pełniły funkcje nie podejmowały żadnych działań w spółce

po złożeniu oświadczeń o rezygnacji z tych funkcji.

Oskarżony J. B. (1) zarządzał spółką od początku jej istnienia, z racji doświadczenia posiadanego w zakresie produkcji tworzyw sztucznych i przetwarzania odpadów na nim spoczywało podejmowanie decyzji co do bieżącej działalności spółki od momentu jej powołania do złożenia przez niego rezygnacji w grudniu 2012 roku.

Ponadto w okresie działalności spółki pojawiali się kolejni udziałowcy, którzy nabywali udziały w spółce. W (...) roku P. M. (1) zakupił od udziałowców Spółki (...) łącznie 200 udziałów po cenie nominalnej 50 złotych. Ponadto w (...) roku P. M. (1) udzielił Spółce (...) Sp. z o.o. pożyczki w pięciu transzach na łączną kwotę 620.000 złotych. Z kolei W. R. (1) nabył udziały w spółce za kwotę 10.000 zł oraz udzielił spółce pożyczki w kwocie 500.000 zł. Ponadto O. C. udzielił spółce kilku pożyczek pieniężnych na łączną kwotę 500.000 zł.

Wymienione powyżej zmiany osobowe w spółce, które zostały zapoczątkowane w (...) roku, wynikały z faktu niezadowolonia

części wspólników z funkcjonowania spółki, a w szczególności z niezadowolających wyników finansowych spółki, i braku kontaktu z zarządzającymi spółką (...) i oskarżonym J. B. (1). Mimo wielokrotnych zapytań kierowanych przez udziałowców A. P. (1), O. C., W. R. (1), P. M. (1) do oskarżonego J. B. (1) i P. B. (1) dotyczących majątku spółki, wartości zgromadzonego produktu, aktualnych wyników finansowych, perspektyw działania spółki nie odpowiadali oni na kierowane zapytania bądź udzielali wymijających odpowiedzi.

W dniu (...) roku dokonano konwersji pożyczek udzielonych spółce przez udziałowców P. M. (1), W. R. (1) na udziały w spółce.

W (...) roku spółka (...) produkowała już bardzo mało granulatu, a od (...) roku działalność spółki ulegała stopniowemu ograniczaniu, od sierpnia praktycznie przestała ona funkcjonować. W dniu (...) roku wspólnicy złożyli do Sądu Rejonowego w Częstochowie wniosek o ogłoszenie upadłości spółki.

P. B. (1) od 2006 roku prowadził indywidualną działalność gospodarczą pod firmą (...), która zajmowała się produkcją

wyrobów z tworzyw sztucznych, a więc był to ten sam profil działalności, co w przypadku spółki (...).

W okresie, gdy spółka była zarządzana przez oskarżonego J. B. (1) oraz jego syna P. B. (1), a następnie gdy czynił to praktycznie samodzielnie oskarżony J. B. (1), podejmowali oni szereg decyzji, które były szkodliwe dla spółki, zmniejszały jej zysk, bądź obniżały wartość jej majątku. Z polecenia oskarżonego J. B. (1) i P. B. (1) pracownicy spółki (...) w soboty i niedziele produkowali granulaty dla firmy (...) P. B. (1) z surowców pozyskanych przez spółkę (...). Produkcja ta była prowadzona w soboty i niedziele, gdyż oskarżony J. B. (1) i P. B. (1) mieli pewność, że w te dni nie pojawi się żaden z pozostałych udziałowców spółki, którzy na stałe zamieszkiwali w W. i okolicach.

Wyprodukowany towar był następnie dostarczany do odbiorców firmy (...), lecz nie były wystawiane żadne faktury sprzedaży przez spółkę (...) dla tego podmiotu.

Ponadto oskarżony J. B. (1) i P. B. (1) nabywali paliwo do samochodów stanowiących ich własność i nie wykorzystywanych w działalności firmy

(...) za środki pieniężne stanowiące własność spółki. Tankowania takie wykonywali osobiście, lub wydawali w tym zakresie polecenia pracownikom spółki.		
Zeznania świadka W. R. (1)	k. 86 – 87, 801 – 803, 2269– 2270	
Zeznania świadka P. M. (1)	k. 110–111, 798 – 800, 2268– 2269	
Zeznania świadka O. C.	k. 299–302, 779 – 781, 2285– 2286	
zeznania świadka J. S.	k. 791–792, 2313– 2314	
zeznania świadka P. S.	k. 194, 796-797, 1681 – 1685, 2283 – 2285	
zawiadomienie o przestępstwie	k. 1-60, 97-106	
dokumenty	k. 70–76, 89 – 96, 130 – 192, 364 – 381, 576 – 675, 1920–1921, 2421 - 2423	
informacja banku	k. 261 - 262	
Zeznania świadka B. M.	k. 216–219, 2314– 2315	
Zeznania świadka M. P. (3)	k.196-198, 2287 – 2288	
zeznania świadka S. B.	k. 235 – 237	
zeznania świadka W. S.	k. 212–214, 2329– 2330	
zeznania świadka K. B. (1)	k. 232–234, 2378	

Zeznania świadka A. G.	k. 243–246, 1525–1527, 2315–2316		
Opinia biegłego z zakresu księgowości	załącznik do akt sprawy, k. 718 – 720, 932-934, 2424 – 2425, 2470 akt		
1.1.2.	J. B. (1)	punkt 1 sentencji wyroku, punkt I aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W okresie od (...) do (...) roku P. B. (1) udzielił spółce (...) pożyczek w łącznej kwocie 698.334,50 zł. W okresie od (...) roku do (...) roku spółka (...) dokonywała spłat tych pożyczek dokonując przelewów różnych kwot na konto P. B. (1). Do (...) roku nie dokonano jednak spłat wszystkich udzielonych pożyczek, a nadto w (...) roku pożyczki te były udzielane przez P. B. (1) w dalszym ciągu.</p> <p>Firma (...) dostarczała firmie (...) SA w K. M. granulat, z którego firma (...) produkowała skrzynki odbierane następnie przez firmę (...) P. B. (1). Firma (...) wystawiała faktury sprzedaży granulatu dla firmy (...) SA, która z kolei wystawiała faktury sprzedaży gotowych produktów dla firmy (...) P. B. (1). W (...) roku oskarżony J. B. (1) podjął decyzję, aby zaniechać dochodzenia spłaty kwot</p>	Opinia biegłego z zakresu księgowości	załącznik do akt sprawy, k. 718–720, 932-934, 2424–2425, 2470 akt	

należnych spółce (...) od firmy (...) SA i dokonywać kompensat kwot wskazanych na fakturach wystawionych przez (...) z kwotami pożyczek udzielonych przez P. B. (1) spółce (...). Na polecenie oskarżonego J. B. (1) spółka (...) informowała firmę (...) SA o dokonanych kompensatach zwalniając firmę (...) SA od obowiązku zapłaty kwot wymienionych na fakturach na rzecz spółki (...). Jednocześnie firma (...) SA kwoty określone przez (...) zaliczała na poczet kwot należnych jej od firmy (...) P. B. (1) wynikających z faktur sprzedaży wystawionych przez firmę (...) SA. W efekcie, na polecenie oskarżonego J. B. (1), dokonywano odpowiednich zapisów w księgach rachunkowych spółki (...) zmniejszając zadłużenie spółki (...) względem P. B. (1) z tytułu uzyskanych pożyczek.

W ten sposób oskarżony J. B. (1) dokonał następujących kompensat należności od firmy (...) SA z kwotami pożyczek, które spółka (...) winna spłacić na rzecz P. B. (1): w dniu (...) roku na kwotę 55.164,08 zł, w dniu (...) roku na kwotę 2.350,23 zł, w dniu (...) roku na kwotę 155.000,00 zł, w dniu (...) roku na kwotę 50.000,00 zł, w dniu (...) roku na kwotę 14.274,50

zł. Łącznie była to kwota 276.788,81 zł, która została przeznaczona na spłatę zobowiązań spółki (...) względem P. B. (1) z tytułu pożyczek udzielonych przez niego tej spółce. Ponadto oskarżony J. B. (1) podjął decyzję o przelaniu kolejnych kwot na konto P. B. (1) tytułem spłaty pożyczek udzielonych przez P. B. (1) spółce (...). W dniu (...) roku oskarżony J. B. (1) dokonał wypłaty na rzecz P. B. (1) kwoty 50.000,00 zł, jako spłaty pożyczki, a w dniu 01 czerwca 2012 r. dokonał wypłaty na rzecz P. B. (1) kwoty 60.000,00 zł, jako spłaty pożyczki.

Oskarżony J. B. (1) w dniu 13.06.2012 roku udzielił spółce (...) pożyczki w kwocie 25.000 zł. Następnie w dniu (...) roku przelał z konta spółki na swoje konto kwotę 61.500 zł określając ten przelew, jako spłatę pożyczki. Kwota, która faktycznie należała się oskarżonemu J. B. (1), jako wierzycielowi spółki, wynosiła 25.808,11zł (25.000 zł kwota pożyczki plus kwota 808,11 zł z tytułu odsetek od udzielonej pożyczki).

W okresie od (...) roku do (...) roku spółka (...) zalegała ze spłatą swoich zobowiązań wobec następujących wierzycieli: O. C., W. R. (1), J. S., P. M. (1), M. i M. P. (1)

Przedsiębiorstwa (...), W. R. (2) (...), J. B. (2), B. J. (...), M. D., (...) L. M. J. M., J. C., (...) Sp. z o. o., E. C. (...) s.j. P. M. (2). T. K., T. C., (...) Sp. z o. o., (...) s.c., (...) Sp. z o. o., (...) S.A., (...) sp. j., (...) Sp. z o.o., R. F. (1), G. G. (...), (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) R. F. (2), Kancelarii (...) s.c. P. B. (2) i T. P. (1), (...)Sp.j. R. M. (1) i J. Z., L. T. J. M. (2), (...) sp. z o.o., (...) M. S., (...) M. P. (2), (...) Spółka Partnerska, (...) sp. z o.o., T. P. (2) (...) Produkcyjno-Uslugowe, (...) s.c. (...) M. B., J. R. i M. K. (1), R. A. (...) Serwis (...) Sp. z o.o., (...) sp. z o.o., A. C. (...) Ośrodek (...), (...) sp. z o.o., W. K. (1) (...), (...), C. S., J. Ś. Hurtownia SKŁAD, M. T. PHU (...) -M., (...) sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) R. S., (...) sp. z o.o., P. W., M. K. (2) PHU (...), M. J., D. K. (...) Zakład (...), (...), (...), (...), (...), B. M., B. W., K. B. (1), K. B. (2), M. P. (3), A. G., K. W., (...) Sp. z o. o., (...) sp. z o.o., B. T. E. W., (...) S.A., (...) sp. z o.o., K. R. (...), (...) Ochrony (...), I U. S. w C., (...) Oddział w C., (...) S.A.. Były to wymagalne wierzytelności wynikające z zawieranych umów pożyczek udzielanych przez udziałowców, faktur sprzedaży towarów bądź usług dostarczanych przez w/w podmioty, obowiązku wypłaty wynagrodzeń pracownikom, jak też z zobowiązań publiczno

<p>- prawnych. Z uwagi na błędy oskarżonego J. B. (1) w zarządzaniu działalnością spółki podmiot ten nie był w stanie regulować na bieżąco wszystkich swoich zobowiązań. Spółka (...) już od końca (...) roku miała problemy z bieżącym regulowaniem zobowiązań, a od (...) roku nie miała możliwości zaspokojenia swoich wierzycieli.</p>			
Umowa pożyczki	k. 934a – 934b		
Dokumenty	k. 576–675, 691 – 702, 729 – 751, 1151, 1154 – 1161, 1194, 1198 – 1199, 1205–1209, 1215–1221, 1227 –1228, 1256, 1259 – 1261, 1304–1305, 1310–1322, 1342–1345, 1348–1402, 1409, 1413, 1430, 1434–1439,1451, 1534–1541, 1583–1591, 1652–1667, 1687–1693, 1803–1826, 1831–1843, 1849–1853, 1860–1865, 1896–1897		
Wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)	k. 1935–1937		
Zeznania świadka A. G.	k. 243– 246, 1525– 1527, 2315 - 2316		
Zeznania świadka C. W.	k. 1212a – 1214		
Zeznania świadka A. W.	k. 1224 – 1226		
Zeznania świadka W. R. (1)	k. 86 – 87, 801 – 803, 2269 – 2270		

Zeznania świadka B. M.	k. 216 – 219 2314– 2315		
zeznania świadka D. Z.	k. 240– 242, 2378 – 2379		
zeznania świadka P. S.	k. 194, 796-797, 1681 – 1685, 2283 – 2285		
Zeznania świadka A. K.	k. 1647-1468, 2378		
zeznania świadka A. B. (1)	k. 1673-1674		
zeznania świadka J. N.	k. 1676-1677, 2398 – 2399		
zeznania świadka D. D.	k. 1801-1802		
zeznania świadka T. K.	k. 1828-1829		
zeznania świadka T. M.	k. 1840-1847, 2399		
zeznania świadka J. A.	k. 1855-1856, 2399		
Dokumentacja spółki zabezpieczona w toku postępowania zawarta w załącznikach	przedmiot nr 1-18, Załącznik nr 1A, 1B, 2		
1.1.3.	J. B. (1), A. P. (1)	punkt 2 i 7 sentencji wyroku, punkt II i IV aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Działalność spółki (...) polegała na nabywaniu surowca w postaci odpadów z tworzyw sztucznych, dokonywaniu ich segregacji, a następnie wytwarzaniu z nich granulatu PP o różnym	Opinia biegłego z zakresu księgowości	załącznik do akt sprawy, k. 718 – 720, 932-934, 2424 –2425, 2470 akt	

stopniu jakości. Produkcja granulatu odbywała się na bieżąco, tzn., że dostarczany surowiec był niezwłocznie przetwarzany na granulat, a produkt w postaci granulatu był niezwłocznie wysyłany do nabywców lub bezpośrednio przez nich odbierany z magazynu spółki. Gotowy produkt w postaci granulatu składowany był na terenie hali produkcyjnej, która spełniała również funkcje magazynu. Zdarzały się sytuacje, że produkt nie był sprzedawany niezwłocznie, lecz okres jego przechowywania wynosił najwyżej kilka dni. W spółce prowadzona była ewidencja nabywanego surowca (tzw. „magazyn surowce”) oraz wyprodukowanego granulatu (tzw. „magazyn wyroby gotowe”). W latach (...), na koniec każdego roku dokonywana była inwentaryzacja, która miała polegać na dokładnym policzeniu, spisaniu, a następnie wycenie zgromadzonego surowca oraz wyrobów gotowych. Fizyczne liczenie ilości surowca oraz wyrobów gotowych zlecane było pracownikom spółki. Pracownicy spółki zliczali surowiec oraz wyroby gotowe, sporządzali prowizoryczne spisy, które następnie przekazywali K. B. (2). K. B. (2) miała dokonać zsumowania ilości surowca i wyrobów

gotowych, wycenienia go, a następnie sporządzała „arkusz spisu z natury inwentaryzacji rocznej okresowej wyroby gotowe” oraz „arkusz spisu z natury inwentaryzacji rocznej okresowej magazyn surowce”. Te arkusze przedkładano do podpisu pracownikom, którzy dokonywali liczenia surowca i wyrobów gotowych, jak również pracownikom, którzy nie brali w nich udziału i nie mieli wiedzy na temat rzeczywistej ilości surowca i materiałów gotowych. Ponadto w każdym ze spisów brała udział B. M., która zajmowała stanowisko kierownika produkcji i bardzo dobrze orientowała się w zasobach firmy, lecz żaden z ostatecznych spisów sporządzanych przez K. B. (2) nie był jej przedkładany do podpisu. Pracownicy, którzy faktycznie dokonywali zliczenia zasobów nie mieli możliwości porównania spisów sporządzonych przez K. B. (2) ze spisami sporządzonymi własnoręcznie. Arkusze sporządzane przez K. B. (2) były następnie podpisywane przez nią i oskarżonego J. B. (1). Treść ostatecznych arkuszy spisów oraz wyliczenia ilości i wartości surowca i wyrobów gotowych sporządzane przez K. B. (2) nie odpowiadały rzeczywistej

ilości surowców i wyrobów gotowych zgromadzonych w magazynach spółki. Wartości te były znacznie zawyżane w porównaniu do spisów sporządzanych przez pracowników fizycznie wykonujących liczenie. Takie działanie miało na celu zawyżenie wartości majątku spółki ujawnionego w księgach handlowych w celu wprowadzenia w błąd udziałowców spółki w osobach A. P. (1), W. R. (1), P. M. (1), O. C., P. S. i J. S., co do aktualnej sytuacji majątkowej spółki.

W (...) roku B. M. i M. P. (3), na polecenie K. B. (2), dokonali zliczenia wszystkich surowców i wyrobów gotowych znajdujących się na magazynie spółki. Swoje wyliczenia przekazali K. B. (2), która sporządziła „arkusz spisu z natury inwentaryzacji rocznej okresowej wyroby gotowe 29.12-31.12.2011r.” oraz „arkusz spisu z natury inwentaryzacji rocznej okresowej magazyn surowce 29.12-31.12.2011r.”, które przekazała B. M. i poleciła jej, aby podpisy na nich złożyli M. P. (3) oraz R. J., B. W. i J. H., którzy nie brali udziału w dokonywaniu zliczenia i spisania zawartości magazynu. Ze sporządzonych arkuszy wynikało, iż wartość wyrobów gotowych wynosi 1.715.341,20 zł, a wartość

zgromadzonego surowca wynosi 275.099,83 zł. Wartości te nie odpowiadały rzeczywistemu stanowi magazynu spółki i były znacznie zawyżone. Nie ma możliwości określenia, jaka była faktyczna wartość surowca i wyrobów gotowych na koniec 2011 roku.

W (...) roku działalność spółki ulegała stopniowemu ograniczaniu, a od sierpnia zaprzestała ona działalności. Wg ewidencji księgowej stan obu magazynów (surowca i wyrobów gotowych) na dzień (...) roku wynosił 1.915.280,40 zł. Ewidencja ta była wówczas prowadzona przez K. B. (2), w sierpniu nie dokonano inwentaryzacji majątku spółki, a dane zawarte w urządzeniach księgowych odnosiły się do danych wynikających ze spisu wykonanego na koniec (...) roku oraz transakcji zawieranych w okresie od stycznia do sierpnia (...) roku, których jak wskazano było niewiele.

Od momentu powołania do pełnienia funkcji Prezesa zarządu w (...) roku oskarżony A. P. (1) podejmował działania mające na celu poprawę sytuacji finansowej spółki, rozszerzenia zakresu jej działalności. W związku z tym starał się o

zaciągnięcie kredytu, który pozwoli na rozwinięcie działalności spółki i jej uzdrowienie. Zwracał się do oskarżonego J. B. (1) o przedstawienie mu dokładnej sytuacji finansowej spółki, określenia wartości majątku posiadanego przez spółkę, w tym wartości magazynu, lecz oskarżony J. B. (1) ignorował te wezwania. Dane te miały znaczenie dla możliwości uzyskania kredytu. Z uwagi na bezczynność oskarżonego J. B. (1), oskarżony A. P. (1) postanowił sam przeprowadzić inwentaryzację majątku. W dniach (...) roku wraz z S. M. (1) i P. S. dokonali zliczenia materiałów zgromadzonych na magazynie spółki. W toku inwentaryzacji ustalili, iż w workach usytuowanych na terenie hali oraz na placu przed nią znajdują się głównie odpady tworzyw sztucznych nadające się ewentualnie do przerobu oraz odpady poprodukcyjne nie przedstawiające żadnej wartości, a praktycznie brak było wyrobów gotowych. Wartość tych materiałów wynosiła 361.780 zł. Ilość worków, w których zgromadzone były te materiały odpowiadała ilości worków wynikających z ewidencji księgowej na dzień (...) roku. Różnica

<p>pomiędzy wartością stanu magazynów na dzień (...) roku a wartością na dzień (...) roku wynosiła 1.553.500,40 zł.</p> <p>Oskarżony J. B. (1) w dniu (...) roku udzielił spółce (...) pożyczki w kwocie 25.000 zł. Następnie w dniu (...) roku przelał z konta spółki na swoje konto kwotę 61.500 zł określając ten przelew, jako spłatę pożyczki. Kwota, która faktycznie należała się oskarżonemu J. B. (1), jako wierzycielowi spółki, wynosiła 25.808,11zł (25.000 zł kwota pożyczki plus kwota 808,11 zł z tytułu odsetek od udzielonej pożyczki). Pozostała część tej kwoty - 35.691,89 zł - została przelana przez oskarżonego na swój rachunek bez żadnej podstawy prawnej.</p>			
zawiadomienie o przestępstwie	o k. 1 - 60		
Wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)	k. 1935 – 1937, 2259		
Zeznania świadka B. M.	k. 216 – 219 2314–2315		
zeznania świadka K. B. (1)	k. 232 – 234, 2378		
zeznania świadka D. Z.	k. 240– 242, 2378 – 2379		
Zeznania świadka A. G.	k. 243– 246, 1525– 1527, 2315 – 2316		

Zeznania świadka M. P. (3)	k. 196-198, 2287 – 2288		
zeznania świadka K. W.	k. 251 - 253		
Zeznania świadka R. J.	k. 203– 205, 2286 – 2287		
zeznania świadka J. H.	k. 206 – 208		
zeznania świadka B. W.	k. 209– 211, 2377 – 2378		
zeznania świadka W. S.	k. 212– 214, 2329 – 2330		
zeznania świadka T. G.	k. 220 – 222, 2399		
zeznania świadka P. G.	k. 226 – 228		
zeznania świadka M. W.	k. 229 - 231		
Zeznania świadka S. M. (2)	k. 471, 2287		
Protokół oględzin	k. 1942, 1945 – 1984		
1.1.4.	J. B. (1), A. P. (1)	punkt 3 i 8 sentencji wyroku, punkt III i V aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Spółka (...) prowadziła działalność w zakresie odzysku odpadów m.in. na podstawie decyzji Prezydenta Miasta C. z dnia (...) roku, sygn. (...) dotyczącej składowania odpadów przez (...). W przedmiotowej decyzji wskazano miejsce i sposób składowania i magazynowania odpadów	informacja straży pożarnej	k. 280 – 282	

podlegających przerobowi, jak i powstałych w wyniku produkcji. Zgodnie z pkt III i pkt IV decyzji odpady podlegające przetworzeniu przez firmę (...) winny być magazynowane wewnątrz budynku murowanego z wybetonowaną posadzką, zadaszonym i zamykanym, pod ściśle wskazanym adresem: przy ulicy (...) w C.. W (...) roku na placu usytuowanym przed halą produkcyjną, na nieutwardzonej powierzchni ziemi, były składowane worki tzw. big – bagi, które zawierały odpady tworzyw sztucznych – polipropylenowych w postaci: odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, ścinków poprodukcyjnych z tworzyw sztucznych, elementów urządzeń z tworzyw sztucznych. Tego typu odpady były składowane w tym miejscu od początku działalności spółki, a decyzja o takim sposobie składowania należała do oskarżonego J. B. (1), jako zarządzającego działalnością produkcyjną spółki. Takie składowanie odpadów było niezgodne z w/w decyzją Prezydenta Miasta C., ale jednocześnie nie wynikało z niego żadne zagrożenie dla życia lub zdrowia człowieka, dla środowiska, gleby czy też wody oraz nie stanowiło zagrożenia dla obniżenia jakości wody czy stanu jakości gleby. W dniu

(...) roku doszło do pożaru, w toku, którego część wyżej wymienionych odpadów uległa spaleni. Był to mały pożar, który został zauważony o godz. 19.50, a działania ratownicze zakończono o godz. 05.39 w dniu (...) roku. Pożarem było objęte składowisko odpadów polipropylenowych o powierzchni 64 m²). Najbardziej prawdopodobną przyczyną powstania pożaru było umyślne podpalenie, a pożar stanowił bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania zdarzenia zagrażającego mieniu w wielkich rozmiarach. Odpady pozostałe po pożarze w postaci częściowo spalonych elementów tworzyw sztucznych oraz około 50 worków tzw. big – bagów zawierających odpady tworzyw sztucznych – polipropylenowych w postaci: odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, ścinków poprodukcyjnych z tworzyw sztucznych, elementów urządzeń z tworzyw sztucznych, składowane były na placu do (...) roku. W dniu (...) roku pracownicy (...) w C. pobrali próbki gleby i wody z placu, na którym były składowane odpady. Przeprowadzone badania nie wykazały, aby doszło do przekroczenia dopuszczalnych norm

obecności szkodliwych substancji w pobranych próbkach. Składowanie wymienionych odpadów po pożarze nie stwarzało żadnego zagrożenia dla życia lub zdrowia człowieka, dla środowiska, gleby czy też wody.			
opinia biegłego z zakresu pożarnictwa	k. 283 – 290		
protokół kontroli nr (...) (...) w C.	k. 980 – 982		
zeznania świadka Z. U. (1)	k. 1037 – 1039, 2447		
zeznania świadka W. K. (2)	k. 1519 – 1520, 2446 – 2447		
zeznania świadka B. M.	k. 2314 – 2315		
protokół oględzin (...) z (...) roku	k. 983		
Opinia biegłego sądowego z zakresu (...) (...)	k. 2453 – 2458, 2469 – 2470		
decyzja Prezydenta Miasta C.	k. 940 – 943		
wyniki badań próbek	k. 1014 – 1015		
częściowo zeznania świadka A. S. (1)	k. 1868-1870, 2267 - 2268		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2 Ocena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem są one spójne, logiczne, konsekwentne, znajdują potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego, jak też w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, a który został szczegółowo przytoczony w opisie ustaleń faktycznych. Wskazać w tym miejscu należy, iż z wyjaśnień oskarżonego A. P. (1) oraz zeznań świadków W. R. (1), P. M. (1), O. C., P. S. i J. S. wynika jednoznacznie, iż sposób zarządzania spółką przez oskarżonego J. B. (1) oraz P. B. (1) był niewłaściwy oraz, że nie współpracowali oni z pozostałymi udziałowcami, nie	

		<p>udzielając im rzetelnych i prawdziwych informacji na temat działalności spółki. Ponadto zeznania świadków B. M., M. P. (3), A. G. i S. B., jak też opinia biegłego z zakresu księgowości potwierdzają wprost nieprawidłowości w zakresie zakupu paliw na rzecz spółki oraz wykorzystywanie ich do samochodów użytkowanych przez oskarżonego J. B. (1) i P. B. (1). Z kolei zeznania świadków B. M., M. P. (3), S. B., W. S. i K. B. (1) nie pozostawiają wątpliwości, co do nieprawidłowości w zakresie nieodpłatnej produkcji wykonywanej dla firmy (...).</p>
<p>Zeznania świadka W. R. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, uznając je za konsekwentne, zgodne, spójne, logiczne oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, szczegółowo wskazanym w opisie ustaleń faktycznych. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania, jak też w zeznaniach pozostałych świadków, a w szczególności J. S., P. S., P. M. (1), O. C., jak też pracowników zatrudnionych w spółce.</p>	

Zeznania świadka P. M. (1)	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka W. R. (1).	
Zeznania świadka O. C.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka W. R. (1).	
zeznania świadka J. S.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka W. R. (1).	
zeznania świadka P. S.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka W. R. (1).	
Zeznania świadka B. M.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka W. R. (1). Dodać należy, iż świadek B. M. posiadała rozległą wiedzę na temat funkcjonowania spółki z racji pełnionych obowiązków. Jej zeznania znajdują potwierdzenie przede wszystkim w zeznaniach pozostałych pracowników spółki. Nadmienić należy, iż nie miała ona żadnego interesu w złożeniu zeznań określonej treści.	
Zeznania świadka M. P. (3)	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
zeznania świadka S. B.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	

zeznania świadka W. S.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..		
zeznania świadka K. B. (1)	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..		
Zeznania świadka A. G.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..		
Opinia biegłego z zakresu księgowości	Opinia jest pełna, konkretna, nie zawiera sprzeczności, nie stwierdzono w niej żadnych błędów logicznych, nieprawidłowych wniosków czy też oparcia się na niewłaściwych przesłankach. Przede wszystkim opinia ta w sposób kompleksowy wyjaśnia okoliczności postępowania oskarżonego J. B. (1) i sposobu zarządzania spółką przez niego i przez P. B. (1).		
1.1.2	Wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
Zeznania świadka A. G.	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1		
Zeznania świadka C. W.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, uznając je za konsekwentne, zgodne, spójne, logiczne oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale		

	dowodowym sprawy, szczególnie wskazanym w opisie ustaleń faktycznych. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania, a nadto stwierdzić należy, iż nie miała ona żadnego interesu w złożeniu zeznań określonej treści.	
Zeznania świadka A. W.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka C. W..	
Zeznania świadka W. R. (1)	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
Zeznania świadka B. M.	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
zeznania świadka D. Z.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
zeznania świadka P. S.	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
Zeznania świadka A. K.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka C. W..	
zeznania świadka A. B. (1)	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka C. W..	
zeznania świadka J. N.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka C. W..	

zeznania świadka D. D.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka C. W..		
zeznania świadka T. K.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka C. W..		
zeznania świadka T. M.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka C. W..		
zeznania świadka J. A.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka C. W..		
1.1.3	Wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. P. (1), albowiem są one spójne, logiczne, brak w nich sprzeczności, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków B. M., K. B. (1), D. Z., A. G., M. P. (3), K. W., R. J., J. H., B. W., W. S., T. G., P. G., M. W. i S. M. (2), jak też w opinii biegłego z zakresu księgowości oraz dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy. Z zeznań świadków B. M., K. B. (1), D. Z. wynika jednoznacznie, iż wyprodukowany granulaty był odbierany na bieżąco, a co za tym idzie niemożliwe jest, aby na magazynie przechowywane było tak dużo wyrobu gotowego w postaci granulatu, jak	

		określono w arkuszach spisów inwentaryzacyjnych sporządzanych przez K. B. (2). Poza tym z dowodów tych wynika, iż ilość miejsca na magazynie była niewystarczająca do przechowywania tak dużej ilości worków z wyprodukowanym granulatem. Z kolei z zeznań świadków B. M., A. G., M. P. (3), K. W., R. J., J. H., B. W., W. S., T. G., P. G. i M. W. wynika, iż w spisach inwentaryzacyjnych nie uczestniczyły osoby, które podpisywały ostateczne arkusze spisów, jak też, że nie było możliwości weryfikacji ostatecznego arkusza spisu z notatkami czynionymi w trakcie spisu, oraz, że ostateczny spis sporządziła K. B. (2).
Zeznania świadka B. M.	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
zeznania świadka K. B. (1)	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
zeznania świadka D. Z.	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.2	
Zeznania świadka A. G.	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
Zeznania świadka M. P. (3)	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
zeznania świadka K. W.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	

Zeznania świadka R. J.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
zeznania świadka J. H.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
zeznania świadka B. W.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
zeznania świadka W. S.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
zeznania świadka T. G.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
zeznania świadka P. G.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
zeznania świadka M. W.	Sąd ocenił zeznania świadka identycznie, jak zeznania świadka B. M..	
Zeznania świadka S. M. (2)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, uznając je za konsekwentne, zgodne, spójne, logiczne oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, szczegółowo wskazanym w opisie ustaleń faktycznych. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania, a nadto	

	stwierdzić należy, iż nie miał on żadnego interesu w złożeniu zeznań określonej treści.	
1.1.4	zeznania świadka Z. U. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, uznając je za konsekwentne, zgodne, spójne, logiczne oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, szczegółowo wskazanym w opisie ustaleń faktycznych. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania, a nadto stwierdzić należy, iż nie miał on żadnego interesu w złożeniu zeznań określonej treści.
zeznania świadka W. K. (2)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, uznając je za konsekwentne, zgodne, spójne, logiczne oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, szczegółowo wskazanym w opisie ustaleń faktycznych. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania, a nadto stwierdzić należy, iż nie miał on żadnego interesu w złożeniu zeznań określonej treści.	

zeznania świadka B. M.	Ocena jak przy ocenie tego dowodu w punkcie 1.1.1	
Opinia biegłego sądowego z zakresu (...) J. B. (1)	Opinia jest pełna, konkretna, nie zawiera sprzeczności, nie stwierdzono w niej żadnych błędów logicznych, nieprawidłowych wniosków czy też oparcia się na niewłaściwych przesłankach.	
częściowo zeznania świadka A. S. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, w zakresie, w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, szczególnie wskazanym w opisie ustaleń faktycznych. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. S. w zakresie, w jakim zeznał, że stwierdzone naruszenie reguł składowania odpadów przez firmę (...) było ewidentnie narażeniem na wysokie ryzyko zaistnienia pożaru, a tym samym powstania zagrożenia dla zdrowia i życia okolicznych mieszkańców, a nadto sposób odprowadzania wód opadowych i deszczowych z terenu firmy bezpośrednio do rzeki W. rodził poważne ryzyko zanieczyszczenia rzeki. Świadek nie wskazał żadnych materialnych dowodów, na których opierał swoje twierdzenia, które ponadto pozostają w oczywistej sprzeczności z powołanymi wcześniej	

	<p>dowodami w postaci zeznań świadków Z. U., W. K., protokołami kontroli, pobrania próbek, wynikami badania próbek, jak też opinią biegłego z zakresu ochrony środowiska. Twierdzenie świadka, iż samo składowanie odpadów narażało na wysokie ryzyko powstania pożaru jest gołosłowne. Wymienione wcześniej odpady nie stanowiły materiałów łatwopalnych, które mogłyby ulec samozapłonowi, a więc sam fakt składowania ich nie wywoływał żadnego niebezpieczeństwa powstania pożaru. Również twierdzenie świadka, iż mogło dojść do ryzyka zanieczyszczenia rzeki jest gołosłowne i pozostaje w oczywistej sprzeczności z wynikami badań pobranych próbek wody.</p>		
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
		<p>Ocena wyjaśnień oskarżonego <i>J. B. (1) w zakresie zarzucanych mu czynów</i> – Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom</p>	

oskarżonego J. B. (1), który nie przyznał się do popełnienia czynu z punktu I i II (odnośnie przywłaszczenia pieniędzy) aktu oskarżenia. To stanowisko oskarżonego nie wytrzymuje krytyki w świetle wiarygodnych dowodów, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. Z wyjaśnień oskarżonego A. P. (1) oraz z zeznań świadków: W. R. (1), B. M., D. Z., A. G., P. S. wynika jednoznacznie, iż to oskarżony J. B. (1) w okresie od (...) roku do (...) roku kierował działalnością gospodarczą spółki, podejmował decyzje w zakresie dokonywania zakupów, sprzedaży towarów, jak też wykonywania rozliczeń pieniężnych oraz sam dokonywał niektórych przelewów. Z dowodów tych wynika również jednoznacznie, iż oskarżony J. B. (1) znał sytuację finansową spółki, miał świadomość ciężących na niej zobowiązań, jak też możliwości w zakresie spłaty zaległych zobowiązań. Z kolei dokumentacja spółki i sporządzona na jej podstawie opinia biegłego z zakresu księgowości wskazują jednoznacznie, iż już od końca (...) roku spółka miała problemy z bieżącym regulowaniem zobowiązań, a od grudnia (...) roku nie miała

		<p>możliwości zaspokojenia swoich wierzycieli. Dokumentacja ta wskazuje również na wierzycieli spółki, którzy nie mieli możliwości odzyskania swoich należności. Ponadto z wiarygodnych dowodów wynika jednoznacznie, iż oskarżony nie miał żadnych podstaw prawnych do przelania na swój rachunek kwoty 35.691,89 zł.</p>	
	<p>Zeznania świadków R. M. (2), A. B. (2), W. B. i E. B. nie miały znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, albowiem świadkowie Ci nie posiadali informacji istotnych z punktu widzenia postępowania.</p>		
3	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1	J. B. (1)

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odpowiedzialności z art. 302 § 1 kk podlega ten, kto, w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, spłaca lub zabezpiecza tylko niektórych, czym działa na szkodę pozostałych. Przepięstwo to ma charakter indywidualny i jego sprawcą może być tylko dłuźnik mający, co najmniej dwóch wierzycieli. Jednak krąg osób mogących odpowiadać z tego przepisu został poszerzony przez art. 308 kk. Zgodnie z tym przepisem za przestępiestwa określone w rozdziale XXXVI (a więc również z art. 302 kk) odpowiada jak dłuźnik lub wierzyciel, kto, na podstawie przepisu prawnego, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania, zajmuje się sprawami majątkowymi innej osoby prawnej, fizycznej, grupy osób lub podmiotu nie mającego osobowości prawnej. Kryterium to spełnia oskarżony J. B. (1), bowiem, jako Wiceprezes Zarządu spółki z o.o. (...) był on osobą zajmującą się</p>			

sprawami majątkowymi osoby prawnej.

„Zgodnie z powszechnie akceptowaną w doktrynie i orzecznictwie linią interpretacyjną przez "zajmowanie się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą" rozumieć należy wszelkie zachowania polegające na: "rozstrzygnięciu w tych sprawach, współdziałaniu w nich lub wpływaniu na rozstrzygnięcia, a więc na rozporządzaniu mieniem, dokonywaniu czynności prawnych, dotyczących mienia lub spraw majątkowych, wreszcie, na udzielaniu rady, jeśli jest się do tego z jakiegokolwiek tytułu zobowiązany (por. L. Peiper, Komentarz do kodeksu karnego..., wyd. II, s. 580; O. Górniok, Prawo karne gospodarcze..., s. 110). Jednorazowe dokonywanie tego rodzaju czynności mieści się również w pojęciu zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą." (Komentarz do kk, Część szczególna, t. 3, pod red. A. Zolla, Zakamycze 2006). Dodać należy, że kierowana wówczas przez oskarżonego J. B. (1) spółka (...) miała, co najmniej trzech wierzycieli – był to szereg osób fizycznych i firm wymienionych w punkcie

1.1.2.. Oskarżony J. B. (1) jest, więc osobą mogącą ponosić odpowiedzialność z art. 302 § 1 kk.

Spółka (...) już od końca (...) roku miała problemy z bieżącym regulowaniem zobowiązań, a od (...) roku nie miała możliwości zaspokojenia swoich wierzycieli. Wynika to wprost z opinii biegłego z zakresu księgowości, który dokładnie opisał sytuację spółki, wskazując, iż w okresie objętym zarzutem nr I spółka nie miała możliwości regulowania swoich zobowiązań. Taka sytuacja spółki (...) wskazuje jednoznacznie, że groziła jej niewypłacalność, albowiem nie była w stanie regulować swoich długów. Zachowanie oskarżonego J. B. (1) polegało na spłacaniu wybranych dwóch wierzycieli spółki przy jednoczesnym pominięciu wszystkich pozostałych wierzycieli. Tymi uprzywilejowanymi wierzycielami byli P. B. (1) i sam oskarżony J. B. (1). Ich wierzytelności względem spółki (...) wynikały z pożyczek udzielonych przez nich spółce. Spłata tych wierzytelności polegała na tym, że oskarżony J. B. (1) dokonał przelewów pieniędzy na rachunki: P. B. (1) ((...) roku kwoty 50.000 zł, (...) r. kwoty 60.000 zł, łącznie kwoty 110.000 zł) oraz

na swój własny (...) roku kwoty 25.808,11zł). Ponadto spłata ta polegała na dokonaniu przez niego cesji wierzytelności (...) sp. z o.o. przypadających od (...) SA w K. Młynie na rzecz P. B. (1) w kwotach: 55.164,08 zł w dniu (...) roku, 2.350,23 zł w dniu (...) roku, 155.000 zł w dniu (...) roku, 50.000 zł w dniu (...) roku, 14.274,50 zł w dniu (...) roku, łącznie w kwocie 276.788,81 zł.

Dokonując tych czynności oskarżony J. B. (1) w oczywisty sposób działał na szkodę pozostałych wierzycieli spółki, wymienionych enumeratywnie w opisie czynu. W ten sposób zmniejszył on, bowiem (...) spółki (...) względem, których wierzyciele mogli kierować ewentualne czynności egzekucyjne. Swoim zachowaniem zaspokoił on, więc dwóch wierzycieli spółki (P. B. (1) i siebie samego) i jednocześnie działał na szkodę pozostałych wierzycieli ograniczając ich możliwości zaspokojenia swoich należności z majątku spółki (...).

Oskarżony J. B. działał tu umyślnie z zamiarem ewentualnym. Miał, bowiem pełną świadomość trudnej sytuacji spółki (...) oraz tego, że spółka nie jest w stanie wywiązać się ze swoich

zobowiązań. Zdawał sobie również sprawę z tego, że dokonując w/w czynności spłaca tylko dwóch wierzycieli i jednocześnie ogranicza pozostałym wierzycielom możliwość dochodzenia swoich roszczeń. Ponadto oskarżony J. B. działał w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem – sukcesywnie gdy tylko nadarzała się okazja dokonywał przelewów kwot na swoją rzecz i P. B. (1) bądź też kompensat, a pomiędzy tymi czynnościami występowały odstępy czasowe nie przekraczające 5 miesięcy.

Przypisując oskarżonemu J. B. czyn w kształcie opisanym w punkcie 1 sentencji wyroku Sąd zmienił jego opis i kwalifikację prawną w stosunku do zarzutu aktu oskarżenia. W akcie oskarżenia zarzucono oskarżonemu, iż dokonał wypłaty na swoją rzecz kwoty 61.500 zł. Wskazanie takiej kwoty jest jednak nieprawidłowe, gdyż całość tej kwoty nie powinna być zaliczona na poczet spłaty pożyczki udzielonej wcześniej przez oskarżonego spółce. Jak wynika z opinii biegłego i umowy pożyczki, oskarżony J. B. (1) udzielił spółce pożyczki w kwocie 25.000 zł, która była oprocentowana. Z opinii biegłego wynika,

iż odsetki od udzielonej pożyczki wyniosły 808,11 zł. W związku z tym z kwoty przelanej przez oskarżonego na swój rachunek w dniu (...) roku (61.500 zł) jako spłatę pożyczki należy uznać tylko kwotę 25.808,11 zł. Pozostała część tej kwoty - 35.691,89 zł – została przelana przez oskarżonego na swój rachunek bez żadnej podstawy prawnej, a więc w tym zakresie dopuścił się on przywłaszczenia mienia na szkodę spółki (...), które to zachowanie zostało objęte punktem 2 sentencji wyroku. Ponadto niezbędnym stało się uzupełnienie kwalifikacji zachowania oskarżonego o przepis art. 308 kk. Tylko bowiem na podstawie tego przepisu może on ponosić odpowiedzialność za czyn z art. 302 § 1 kk, co wykazano powyżej.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	2	J. B. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W punkcie II aktu oskarżenia J. B. (1) zarzucono popełnienie czynu, który miał polegać na tym, że w okresie od (...) roku do (...) roku pełniąc funkcję			

Wiceprezesa Zarządu - (...) Sp. z o.o. doprowadził do zmniejszenia stanu magazynowego o produkty wartości 1.553.500, 40 zł nie dokumentując w ewidencji księgowej ich sprzedaży ani wydania z magazynu oraz nie rozliczył się z niezasadnie pobranej z konta spółki w dniu (...) r. kwoty 35 691,89 zł stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą przez niego pobraną jako „spłata pożyczki” a rzeczywistą wartością udzielonej spółce pożyczki. Pierwszy człon tego zarzutu – doprowadzenie do zmniejszenia stanu magazynowego – opiera się na porównaniu stanu obu magazynów (surowca i wyrobów gotowych), na dzień (...) roku (wg ewidencji księgowej wynosił 1.915.280,40 zł) i na dzień (...) roku (wg inwentaryzacji dokonanej przez oskarżonego A. P. (1) przy udziale innych osób wynosił 361.780 zł). Stwierdzić należy jednak, iż błędne jest założenie przyjęte w akcie oskarżenia, zgodnie, z którym stan obu magazynów ustalony wg ewidencji księgowej na dzień(...) roku oddaje rzeczywisty stan obu magazynów i może stanowić podstawę do obliczenia wartości majątku spółki, jak też jego zmniejszenia w kolejnych miesiącach. Jak wykazano wcześniej inwentaryzacje

roczne przeprowadzane w spółce nie były wykonywane zgodnie z przepisami i zasadami. Osoby, które w arkuszach spisowych są wskazane jako wykonujący spis, w rzeczywistości nie brały udziału w inwentaryzacji, a arkusze podpisywali na polecenie K. B. (2), która zapewne działała z polecenia oskarżonego J. B. (1) oraz P. B. (1). Prowadzi to do wniosku, iż wartości stanów magazynowych, które były wpisywane do ewidencji księgowej, a które były ustalane na podstawie ostatecznych arkuszy spisowych sporządzanych przez K. B. (2) i podpisywanych przez oskarżonego J. B. (1), nie odpowiadały rzeczywistości. Analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż wartości te były zawyżane, co miało na celu wprowadzenie w błąd udziałowców spółki w osobach A. P. (1), W. R. (1), P. M. (1), O. C., P. S. i J. S., co do aktualnej sytuacji majątkowej spółki. Ponadto z zeznań pracowników spółki wynika, że wyprodukowany granulat był niezwłocznie przekazywany odbiorcom i nie jest możliwe, aby na hali stało kilkaset worków z gotowym wyrobem, a tyle musiałoby być gdyby przyjąć za wiarygodne liczby

wskazane w arkuszach spisów. Gromadzenie tak dużej ilości wyrobów gotowych byłoby również niemożliwe z uwagi na brak miejsca do magazynowania tak dużej liczby worków z granulatem. Z kolei z wyjaśnień oskarżonego A. P. (1) wynika, iż ilość worków, które inwentaryzował w dniach (...) roku odpowiadała mniej więcej ilości worków wynikających z zapisów na dzień (...) roku, lecz ich zawartość była całkiem inna. W workach tych były, bowiem tylko odpady tworzyw sztucznych nadające się ewentualnie do przerobu oraz odpady poprodukcyjne nie przedstawiające żadnej wartości. Z kolei z zeznań świadków powołanych wcześniej wynika, iż w okresie od (...) roku do (...) roku nie była prowadzona już praktycznie żadna produkcja, nie był dostarczany surowiec, jak też nie prowadzono sprzedaży wyrobów gotowych. Jak wskazano powyżej, z zeznań tych wynika również, że wyroby gotowe nie były przechowywane w takich ilościach na terenie hali i placu. Prowadzi to do oczywistego wniosku, iż wartość stanu obu magazynów (surowca i wyrobów gotowych), na dzień (...) roku nie wynosiła 1.915.280,40 zł. Spółka z pewnością

nie dysponowała wówczas wyrobami gotowymi i surowcem o takiej wartości i nie jest możliwe określenie rzeczywistej wartości stanu obu magazynów na dzień (...) roku. Stąd wartość zapisana w ewidencji księgowej na dzień (...) roku nie może stanowić podstawy do porównania wartości majątku spółki w stosunku do wartości z dnia (...) roku. Jest wysoce prawdopodobne, iż wartość stanu obu magazynów na dzień (...) roku była taka sama, jak wartość na dzień (...) roku, lecz tego również nie można stwierdzić jednoznacznie. Za takim stanowiskiem przemawia fakt nie prowadzenia działalności produkcyjnej i handlowej w tym okresie, oraz to, że wyroby gotowe były sprzedawane niezwłocznie i nie przechowywano ich przez tak długie okresy. Skoro nie jest możliwe jednoznaczne i pewne ustalenie, jaka była wartość stanu obu magazynów na dzień (...) roku, to niemożliwe jest również ustalenie, iż wartość stanu magazynów uległa zmniejszeniu do dnia (...) roku o jakąkolwiek wartość. Prowadzi to do jedyne wniosku, iż brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu J. B. (1) działania polegającego na doprowadzeniu do

zmniejszenia stanu magazynowego o produkty wartości 1.553.500, 40 zł poprzez nie dokumentowanie w ewidencji księgowej ich sprzedaży ani wydania z magazynu, a co za tym idzie wypełnienia znamion przestępstwa z art. 296 kk. W tym zakresie konieczna była zmiana opisu czynu przypisanego oskarżonemu J. B. (1) w punkcie 2 sentencji wyroku w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia oraz jego kwalifikacji prawnej. Zmiana opisu czynu polegała na usunięciu tego zachowania z jego treści.

Stwierdzić jednak należy, iż oskarżony J. B. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk, które to zachowanie było objęte drugim członem zarzutu II w akcie oskarżenia.

Jak wynika z ustaleń faktycznych oskarżony J. B. (1) w dniu (...) roku udzielił spółce (...) pożyczki w kwocie 25.000 zł. Następnie w dniu (...) roku przelał z konta spółki na swoje konto kwotę 61.500 zł określając ten przelew, jako spłatę pożyczki. Kwota, która faktycznie należała się oskarżonemu J. B. (1), jako wierzycielowi spółki, wynosiła 25.808,11zł (25.000 zł kwota pożyczki plus kwota

808,11 zł z tytułu odsetek od udzielonej pożyczki). Pozostała część tej kwoty - 35.691,89 zł - została przelana przez oskarżonego na swój rachunek bez żadnej podstawy prawnej. Przelew kwoty 35.691,89 zł nie był w żaden sposób uzasadniony, oskarżony nie dostarczył żadnych dokumentów potwierdzających przeznaczenie tych środków zgodnie z celami działalności kierowanej przez niego firmy, nie przedłożył dokumentów księgowych, które potwierdzałyby poniesienie tego wydatku na rzecz spółki. Prowadzi to do oczywistego wniosku, iż oskarżony J. B. (1) przeznaczył te środki pieniężne na własne potrzeby.

Oskarżony J. B. (1) w sposób legalny wszedł w posiadanie tych pieniędzy, albowiem był obowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi kierowanej spółki, miał prawo wykonywania przelewów. Mamy, więc tu do czynienia z rzeczą powierzoną, albowiem oskarżony miał obowiązek zwrotu tych środków pieniężnych do kasy spółki bądź wydania ich na cele działalności tego podmiotu, w celu pokrycia wydatków ponoszonych przez spółkę. „Powierzenie rzeczy ruchomej polega

na przekazaniu władztwa nad rzeczą sprawcy z zastrzeżeniem jej zwrotu właścicielowi lub osobie posiadającej inne prawo do rzeczy. Powierzenie oznacza więc przeniesienie władztwa nad rzeczą z uprawnionego na sprawcę bez prawa rozporządzania nią jak swoją własnością, z jednoczesnym konkretnym oznaczeniem sposobu jego wykonywania przez osobę, której rzecz jest powierzana. Rzecz ruchoma może zostać przekazana z jednoczesnym upoważnieniem sprawcy do czynienia z nią użytku (użyczenie lub wynajęcie rzeczy) lub bez takiego uprawnienia (np. oddanie w depozyt, zastaw)” (Komentarz do kk t. 3, pod red. A. Zolla, Zakamycze 1999, str. 129 – 130). Oskarżony wykorzystał te środki pieniężne niegodnie z przeznaczeniem, użył ich do zaspokojenia swoich prywatnych celów. Świadczy o tym fakt nie dostarczenia przez niego żadnych dokumentów potwierdzających wykorzystanie ich na cele działalności spółki. W ten sposób oskarżony wyraził swoją wolę rozporządzania tymi środkami pieniężnymi z wyłączeniem ich właściciela, a więc kierowanej przez niego spółki. Na potwierdzenie

tego stanowiska można przywołać wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 27.09.2016 roku, sygn. akt II AKa 237/16, w którym stwierdzono, iż „jednym z warunków odpowiedzialności za przywłaszczenie jest podjęcie przez sprawcę uzewnętrznionego zachowania manifestującego się wobec osób trzecich (świata zewnętrznego) przez rozporządzenie posiadaną rzeczą ruchomą lub inne zachowanie tak jakby ta rzecz stanowiła własność sprawcy lub jakby przysługiwało mu do niej inne prawo. Samo przywłaszczenie musi zostać przez niego w odpowiedni sposób zmanifestowane na zewnątrz i uniemożliwić osobie, której przysługuje prawo do rzeczy, swobodne nią rozporządzanie. Sprawca dla dokonania tego przestępstwa musi podjąć chociażby jedną czynność w stosunku do rzeczy ruchomej, która wskazuje, że traktuje on rzecz lub prawo tak, jakby był właścicielem.” (LEX nr 2171200) W ten sposób oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk. Oskarżony działał tu z zamiarem bezpośrednim w celu przywłaszczenia przelanych pieniędzy i włączenia ich do swego

majątku i postępowania z nimi jak z własnymi.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	7	A. P. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
W punkcie IV aktu oskarżenia A. P. (1) zarzucono popełnienie czynu, który miał polegać na tym, że w okresie od (...) roku do (...) roku pełniąc funkcję Prezesa Zarządu - (...) Sp. z o.o. działając nieumyślnie, poprzez nie dopełnienie obowiązków w zakresie prawidłowego nadzorowania i gospodarowania mieniem doprowadził do zmniejszenia stanu magazynowego o produkty wartości 1.553.500, 40 zł			

przy braku udokumentowania w ewidencji księgowej ich sprzedaży ani wydania z magazynu. Zastosowanie mają tu wszystkie uwagi poczynione powyżej w punkcie 3.2. przy analizie pierwszego członu zarzutu postawionego oskarżonemu J. B. (1) w punkcie II aktu oskarżenia, a przypisanego w punkcie 2 sentencji wyroku.

Brak możliwości jednoznacznego i pewnego ustalenia, jaka była wartość stanu obu magazynów na dzień (...) roku, czynił również niemożliwym ustalenie, iż wartość stanu magazynów uległa zmniejszeniu do dnia (...) roku o jakąkolwiek wartość. Prowadzi to do jedyne wniosku, iż brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu A. P. (1) działania polegającego na nieumyślnym doprowadzeniu do zmniejszenia stanu magazynowego o produkty wartości 1.553.500, 40 zł, a co za tym idzie wypełnienia znamion przestępstwa z art. 296 kk. Skutkować to musiało uniewinnieniem oskarżonego A. P. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie IV aktu oskarżenia.

#	3.5. Uniewinnienie	3, 8	J. B. (1), A. P. (1)
---	--------------------	------	----------------------

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>	
<p>Oskarżonym J. B. (1) i A. P. (1) zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 183 § 1 kk, które miało polegać na tym, że składowali odpady tworzyw sztucznych na placu magazynowym bezpośrednio na powierzchni ziemi, czyli w takich warunkach, że mogło to zagrazić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody lub powierzchni ziemi (przy czym A. P. miał się dopuścić tego czynu nieumyślnie). W ocenie Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, iż sposób składowania odpadów opisany w punkcie 1.1.4. zagrażał życiu lub zdrowiu człowieka lub mógł spowodować istotne obniżenie jakości wody lub powierzchni ziemi. Z opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska, zeznań świadków Z. U., W. K., wyników badania próbek jednoznacznie wynika, iż sam sposób składowania odpadów nie wywoływał wymienionych zagrożeń. Podobnie należy ocenić kwestię ewentualnego zagrożenia związanego z emisją zanieczyszczeń pyłowych i gazowych wprowadzonych do powietrza, która miała</p>	

miejsce w trakcie pożaru. Z opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska wynika, iż do takiej emisji mogło dojść, choć nie jest możliwa ocena jej rozmiarów, jak też obszaru, na którym mogła występować. Zauważyć jednak należy, iż brak jest jakiegokolwiek związku pomiędzy samym składowaniem odpadów na terenie placu firmy (...) a zaistnieniem pożaru. Odpady, które były składowane nie stanowiły odpadów, które mogłyby ulec samozapłonowi i w efekcie bez żadnej ingerencji ze strony osób trzecich doprowadzić do powstania pożaru. Z opinii biegłego z zakresu pożarnictwa wynika, iż najbardziej prawdopodobną przyczyną powstania pożaru było umyślne podpalenie, co prowadzi do oczywistego wniosku, iż składowanie odpadów na terenie placu nie miało związku z zaistnieniem pożaru. Zauważyć należy, iż teren firmy, na którym składowano odpady był ogrodzony, a więc dostęp do niego był zabezpieczony i ograniczony dla osób niepowołanych. Brak jest, więc podstaw do przypisania oskarżonym, iż winni byli przewidywać, że może dojść do umyślnego podpalenia odpadów przez osobę trzecią, co mogłoby czynić taki sposób

składowania szkodliwym dla środowiska. Sąd nie znajduje podstaw do przypisania oskarżonym odpowiedzialności w tym zakresie. Byłoby to znaczne wyjście poza zakres obowiązków spoczywających na oskarżonych i przyjęcie, że ponoszą oni odpowiedzialność, za zdarzenia, których nie byli w stanie przewidzieć. Zauważyć w tym miejscu należy, iż ta sama sytuacja – zagrożenie emisją zanieczyszczeń pyłowych i gazowych wprowadzonych do powietrza w trakcie pożaru – zaistniałaby, gdyby odpady były składowane w sposób zgodny z decyzją Prezydenta Miasta C., a więc wewnątrz hali. Wystąpienie elementu w postaci rozmyślnego działania osoby trzeciej dokonującej podpalenia mogłoby wystąpić również w sytuacji prawidłowego przechowywania odpadów, a stopień ich dodatkowego zabezpieczenia (drzwi hali) byłby bez znaczenia w sytuacji celowego i rozmyślnego podpalenia np. w celu zatarcia śladów jakiejś działalności.

W efekcie stwierdzić należy, iż oskarżeni J. B. (1) i A. P. (1) swoim zachowaniem nie wypełnili znamion przestępstwa z art. 183 § 1 kk (A. P. (1) w związku z art. 183 § 6

kk), co skutkować musiało uniewinnieniem ich od popełnienia zarzucanego im czynu.			
4 KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. B. (1)	1	1	Okoliczności obciążające - działanie na szkodę wielu wierzycieli, cykliczność działania oskarżonego. Okoliczności łagodzące - uprzednia niekaralność oskarżonego.
J. B. (1)	2	2	Okoliczności obciążające - działanie na szkodę spółki, którą zarządzał, nadużycie zaufania pozostałych udziałowców. Okoliczności łagodzące - uprzednia niekaralność oskarżonego. Decydując o wysokości stawki dziennej grzywny Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony aktualnie utrzymuje się ze świadczenia emerytalnego i nie ma nikogo na utrzymaniu.
J. B. (1)	4	1, 2	Okoliczności obciążające - działanie na szkodę wielu wierzycieli, cykliczność

			<p>działania oskarżonego, działanie na szkodę spółki, którą zarządzał, nadużycie zaufania pozostałych udziałowców.</p> <p>Okoliczności łagodzące - uprzednia niekaralność oskarżonego.</p>
J. B. (1)	5	4	<p>Biorąc pod uwagę postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Warunkowe zawieszenia orzeczonej kary jest zdaniem Sądu wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Jednocześnie ewentualność zarządzenia wykonania kary powinna oddziaływać na oskarżonego wychowawczo. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że okres próby wynoszący 2 lata będzie w tym wypadku adekwatny.</p>
J. B. (1)	6		<p>Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego J. B. (1) do informowania Sądu o</p>

			przebiegu okresu próby raz na 3 (trzy) miesiące.
J. B. (1)	9	2	Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego J. B. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie 2 sentencji wyroku zasądając od oskarżonego J. B. (1) na rzecz pokrzywdzonego (...) spółka z o.o. z siedzibą w C. kwotę 35.691,89 zł (trzydzieści pięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy).
5 Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. B. (1), A. P. (1)	10		W toku postępowania zostały zabezpieczone przedmioty, które stanowiły dowody rzeczowe, a które aktualnie są zbędne dla postępowania karnego i nie podlegają przypadkowi. W związku z tym na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazano zwrócić dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) k. 1997 - 1998 akt: pod pozycją (...) W. R. (1), pod pozycją (...) oskarżonemu A. P. (1), pod pozycją (...) firmie PPHU (...) w G. ul. (...).

6 inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
11	<p>Sąd zasądził od oskarżonego J. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. w K. zwrot kosztów procesu z tytułu ustanowienia pełnomocnika zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 5 i ust. 7 w zw. z § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 roku.</p>	
12	<p>Sąd zasądził od oskarżonego J. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. jawna w C. zwrot kosztów procesu z tytułu ustanowienia pełnomocnika zgodnie z</p>	

	§ 11 ust. 2 pkt 5 i ust. 7 w zw. z § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 roku.	
13	Sąd zasądził od oskarżonego J. B. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) SA w K. zwrot kosztów procesu z tytułu ustanowienia pełnomocnika zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 5 i ust. 7 w zw. z § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 roku.	
14	W zakresie w jakim Sąd uniewinnił oskarżonego J. B. (1) od popełnienia jednego z zarzucanych mu czynów Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa. W tej sytuacji koniecznym stało się dokonanie zwrotu oskarżonemu J. B. (1) części wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem jednego obrońcy z wyboru. W akcie oskarżenia, który wpłynął do Sądu Okręgowego w Częstochowie oskarżonemu J. B. zarzucono popełnienie 3 przestępstw. Wyrokiem wydanym w niniejszej sprawie oskarżony został uniewinniony od popełnienia 1 zarzucanego mu czynu, oraz skazany za popełnienie 2 pozostałych zarzucanych mu przestępstw. Sąd uznał, iż nakład pracy obrońcy odnośnie zarzutu,	

	<p>co do którego oskarżony został uniewinniony, wynosił 1/3 ogółu nakładu pracy poświęconego na przygotowanie się do obrony. W postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem Okręgowym w Częstochowie oskarżony J. B. korzystał z pomocy obrońcy z wyboru, który uczestniczył w 11 dodatkowych terminach rozpraw. Zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 w zw. z § 17 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 roku łączna kwota wydatków z tytułu ustanowienia obrońcy poniesionych przez oskarżonego J. B. wyniosła 4.440 zł. Mając na uwadze przyjętą wcześniej wielkość nakładu pracy obrońcy na przygotowanie się do obrony w zakresie zarzutu, co do którego oskarżony został uniewinniony (1/3 ogółu nakładu pracy) przyjęto, iż oskarżonemu J. B. należy się zwrot kwoty 1.480 zł z tytułu wydatków poniesionych na obronę w postępowaniu toczącym się w niniejszej sprawie.</p>	
15	<p>Sąd uniewinnił oskarżonego A. P. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów i w związku z tym kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa. W tej sytuacji koniecznym stało się dokonanie zwrotu oskarżonemu A. P. (1)</p>	

	<p>wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem jednego obrońcy z wyboru. W postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem Okręgowym w Częstochowie oskarżony A. P. korzystał z pomocy obrońcy z wyboru, który uczestniczył w 11 dodatkowych terminach rozpraw. Zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 w zw. z § 17 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 roku łączna kwota wydatków z tytułu ustanowienia obrońcy poniesionych przez oskarżonego A. P. wyniosła 4.440 zł. Mając na uwadze powyższe taką kwotę zasądzono na rzecz oskarżonego z tytułu wydatków poniesionych na obronę w postępowaniu toczącym się w niniejszej sprawie.</p>	
16	<p>Orzeczenie o kosztach w punkcie 16 wyroku jest konsekwencją skazania oskarżonego J. B. za czyny opisane w punkcie 1 i 2 sentencji wyroku. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.000 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za sporządzenie opinii biegłego w kwocie 12.228,50 zł (k. 504, 935, 2426), przypadająca</p>	

	na oskarżonego część należności za stawiennictwo świadków w kwocie 988,60 zł (k. 824, 825, 826, 2271, 2272, 2292, 2293, 2294, 2401), wynagrodzenie tłumacza w kwocie 480 zł (k. 1101, 2018, 2130).	
17	Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w części uniewinniającej oskarżonego A. P. (1) oraz oskarżonego J. B. (1) kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.	
7 Podpis		